

Vedle té přirozené žádosti mělo to rozmilé dítě Ježíš jinou rozumnou žádost: tím dříve narozené býti. Neb poněvadž dobře vědělo, že proto se narodit má, aby ubohé hříšníky od ukrutného ďábla vysvobodilo, protože nevypravitedlnou mělo žádost té své povinnosti a práci počátek učiniti. Vidělo též očima svýma, která mnoho tisíc lidských duší skrze lest ďábelskou do pekla uvržených a navěky zatracených každodenně bývá, protož tak veliké spoluutrpení mělo nad těma ubohýma dušema, že by bylo raději volilo všecknu bídu na světě podstoupiti než na to zlé těch ubohých duší patřiti. Protož každá hodina jemu velmi dlouhá se býti zdála, a čím blížeji čas porodu jeho se přiblížoval, tím žádosti jeho v něm víceji se rozmáhaly. Ó, jak srdečně vzdychalo to rozmilé dět'átko k svému Otci nebeskému a jemu na to tak veliké neštěstí lidského pokolení žalovalo, které s ním po přijítí na sebe lidského těla v bratrstvo a přátelství vjíti mělo. Ó, kolikráte to přemilé dítě božské říkalo: Kýž pak jednou přijde ta hodina, aby skrze mé učení a příklady lidem cestu k spasení ukázal a od cesty vedoucí k zatracení je odvrátit mohl! Takových a těm podobných vzdýchání ten rozmilý Ježíšek ještě v životě matky od sebe vydával a tak srdečně po té hodině toužil, v kterou by mohl pro spasení naše na světě narozen býti. Vem sobě k srdci, pobožný křesťane, tu velikou lásku tvého Spasitele, a poněvadž on tak žádostiv byl pro tebe trpěti, vynasnáz se také aspoň nětco málo pro něho trpělivě snášeti. Potřetí, ještě jednu příčinu mělo to nejsvětější dítě po svém narození toužiti, totižto aby skrze jeho příchod na tento svět celý svět mohl požehnán a posvěcen býti, jak praví svatá církev katolická. Neb vědělo božské dítě, že v hodinu jeho narození nebe i země bude se radovati a všickni živlové i všeckno stvoření, kterého jen se dotkne, oslavené a posvěcené od něho bude, nejvíce pak, že všem pobožným jeho milosti rozmnožené a všem hříšníkům veliké milosrdenství uděleno bude.

Chvála, čest a díkůvčinění budiž tobě, nejdobrotivější Ježíši, který spasení naše tak miluješ, že raději volíš všeckno zlé přetrpěti nežli nás hříšné ztratiti. Ó, jak máme se tobě za tak velikou lásku odměniti, kterou netoliko v životě matky, ale po všecken čas tvého života k nám jsi ukazoval? Ó, kýž já o mé vlastní spasení tak se starám, jako ty o ně jsi se staral! Jakž pak nemám pilným ve všem dobrým býti? Ó, kýž já jen to dobře mohu pochopiti, co jest to navěky spaseným býti, aneb navěky k zatracení přijítí! Jak brzy bych všeho pomíjejícího zanechal a věčného se přidržel! Skrze tu velikou žádost, kterou jsi, můj laskavý Ježíši, spasení naše žádal, tebe prosím, vzbud' ve mně opravdovou žádost věrně tobě sloužiti a mou bídnou duši spasenou učiniti. Amen.

Nyní chceme také toužení Marie po narození Syna božího bedlivěji považovati. Pravila ona někdy k svaté Mechtildě takto: Podobně jako jelen dychtí po studnici vod živých, tak také dychtěla jsem a žádostivá byla viděti syna mého, kterého jsem v mém životě nosila.^(a) Nežádala sice sobě jako jiné ženy od porodu zbavená býti, neb její nejmilejší Jezulátko žádnou tíž a nesnáz jí nepřinašelo, nýbrž samou